

Abstrakt:

Práce se věnuje problematice principu vzájemného uznávání použitého pro uznávání soudních rozhodnutí mezi členskými státy EU. V rámci zkoumání této problematiky byly stanoveny 3 cíle:

- objasnit vývoj a fungování principu vzájemného uznávání rozhodnutí v zemích EU jako projevu vzájemné důvěry mezi členskými státy EU ve spravedlivé rozhodování jejich soudů včetně možností, jak takovéto uznání odmítnout.
- analyzovat možnosti odmítnutí uznání rozhodnutí, a to především na základě výhrady veřejného pořádku podle práva EU spolu s případy, kdy by výhradu nebylo možné uplatnit, ale účinky uznaného rozhodnutí by byly přesto pro stát nepřijatelné.
- analyzovat snahy o co největší redukci možných překážek v procesu uznávání rozhodnutí v zemích EU ve vztahu ke garanci spravedlivého rozhodování, dodržování základních práv a respektování právního státu.

V souvislosti s těmito cíli se práce snaží objasnit, zda systém uznání a výkonu rozhodnutí mezi členskými státy EU poskytuje těmto státům dostatečný prostor pro odmítnutí uznání rozhodnutí, jež by považovaly za nespravedlivé.

Tuto základní výzkumnou otázku práce zkoumá ve 3 rovinách, a to:

- v případě individuálního selhání soudu, kdy se práce věnuje problematice veřejného pořádku a institutu výhrady veřejného pořádku jako obrany proti uznání v individuálních případech.
- systémového selhání justičního systému státu, kdy práce zkoumá možnosti obrany jednotlivých členských států proti uznání soudních rozhodnutí pocházejících z členského státu EU se systémovými problémy v justičním systému.
- systémového selhání systému uznání rozhodnutí mezi členskými státy EU, kdy práce zkoumá samotné nastavení systému uznávání rozhodnutí mezi členskými státy EU na základě tzv. testu *Bosphorus*.

K těmto 3 rovinám jsou stanoveny 3 základní hypotézy. Na základě jejich ověření je zodpovězena základní výzkumná otázka.